

STANOWISKO NACZELNEJ RADY KOŚCIOŁA ZIELONOŚWIĄTKOWEGO W RP W SPRAWIE SŁUŻBY KOBIET W KOŚCIELE

1. Uznajemy, że kobiety na równi z mężczyznami są „dziedziczkami łaski żywota” i współuczestniczkami służby charyzmatycznej w Kościele, zgodnie z następującymi fragmentami Nowego Testamentu: *„Podobnie wy, mężowie, postępujcie z nimi z wyrozumiałością jako ze słabszym rodzajem niewieścim i okazujcie im cześć, skoro i one są dziedziczkami łaski żywota, aby modlitwy wasze nie doznały przeszkody.”* (1 P 3,7) *„Nie masz Żyda ani Greka, nie masz niewolnika ani wolnego, nie masz mężczyzny ani kobiety; albowiem wy wszyscy jedno jesteście w Jezusie Chrystusie.”* (Ga 3,28)
2. Kościół jako zgromadzenie świętych, mężczyzn i kobiet, jest powszechnym kapłaństwem w sensie bezpośredniego dostępu do Boga i służby.
„I wy sami jako kamienie żywe budujcie się w dom duchowy, w kapłaństwo święte, aby składać duchowe ofiary przyjemne Bogu przez Jezusa Chrystusa.” (1 P 2,5)
3. Rozpoznajemy w stworzeniu i odkupieniu ustanowiony przez Boga porządek autorytetów.
4. Według tego porządku przywództwo zarówno w Kościele, jak i w rodzinie należy do mężczyzn.
5. Wzorem tego przywództwa jest Chrystus – Pan i Głowa Kościoła. *„(...) bo mąż jest głową żony, jak Chrystus Głową Kościoła, ciała, którego jest Zbawicielem.”* (Ef 5,23)
6. Wobec powyższego uznajemy, że zborowi i wspólnocie zborów przewodzi mężczyzna (pastor, prezbiter okręgowy, prezbiter naczelny).
7. Usługiwanie kobiet zgodnie z otrzymanym charyzmatem może mieć miejsce wyłącznie pod autorytetem przywództwa zborowego i kościelnego.
8. Kobieta może mieć udział w zarządzaniu zborom, jeśli respektuje ustanowione zwierzchnictwo.
9. Służba kobiet w Kościele obejmuje zarówno funkcje diakonalne, jak i nauczycielskie, duszpasterskie oraz ewangelizacyjne.
10. W sytuacjach misyjnych kobieta może sprawować tymczasową służbę zarządzania i nauczania.
11. Lokalni przywódcy zboru określają zakres służby kobiet.